

[Ragnhild Andersen.]

enkepensionsbetænkningen af 1953 klart godtgjort, hvor vanskeligt de mange enker og enlige mødre sidder i det, og derfor må denne lov efter min opfattelse udformes, så den kommer til at betyde en virkelig hjælp til lettelse for ikke alene de ældre enker uden børn og ældre enlige uden børn, som ikke kan finde en plads i erhvervslivet, men også og ikke mindst for de ti tusinder af tapre enlige mødre, som kæmper en meget vanskelig kamp for at skabe og opretholde et godt hjem for deres børn og for at sikre dem en uddannelse på lige fod med andre.

Endelig vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om den foreslåede udformning af § 1, stk. 1, er ensbetydende med, at kun kvinder, der *bliver* enker — altså kommer til efter lovens vedtagelse — vil komme i betragtning. Det er jo en alvorlig sag, hvis det er meningen. Jeg har læst i visse aviser, at loven ikke skulle gælde for de nuværende enker, som er over 55 eller 45, alt efter de forskellige områder i loven. Men jeg håber ikke, det er rigtigt, for meningen må dog være den, at de, der i dag sidder og slås med økonomiske vanskeligheder og har gjort det i flere år, og som i og for sig opfylder lovens betingelser, straks skal kunne få hjælpen, ellers bliver det efter min mening urimeligt. Det kan ikke være rigtigt, at kun i de tilfælde, som står anført i loven, hvor enker og enlige har modtaget underholdshjælp, vil loven få virkning ud over de enker, der kommer til. Det er jo kun en meget lille del af enkerne og de enlige, der har modtaget underholdshjælp; også betænkningen fortæller jo, at det er overraskende få, der har søgt den, og det er vel forståeligt, for mange viger tilbage fra at gå til de sociale udvalg. Jeg kunne godt nævne eksempler på, at de sociale udvalg ikke altid viser synderlig stor forståelse; jeg har således en sag løbende i ministeriet, hvoraf det fremgår, at der ikke alle vegne vises lige stor forståelse for enkerens vilkår.

Jeg håber, ministeren vil svare mig, at det ikke er tanken kun at lade enker og enlige

mødre, der kommer til i tiden fremover, komme ind under denne lov, men at det er tanken, at den skal få virkning for alle, der kan siges på nuværende tidspunkt at opfylde lovens bestemmelser.

Jeg har fremsat min gruppes synspunkt på forskellige områder af lovforslaget, hvor dette efter vor opfattelse bør gøres bedre. Jeg håber, at lovforslaget vil blive forbedret i overensstemmelse med vore ønsker, og skulle det ikke blive tilfældet, må vi stille ændringsforslag til anden behandling. Jeg håber dog ikke, dette bliver nødvendigt.

I øvrigt tilsiger jeg min gruppes velvillige behandling af lovforslaget.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker for en velvillig og saglig behandling af lovforslaget; det blev jo mødt med velvilje fra alle sider.

Siden sidst er der fremkommet en betænkning, omtalt af flere af de ærede ordførere. Det er, synes også jeg, en værdifuld betænkning; det er lykkedes at udnytte det tilgængelige statistiske stof til belysning af væsentlige problemer, således at denne betænkning kan blive af vejledende værdi for det folketingsudvalgsarbejde, der forestår.

Jeg er enig med det ærede medlem fru Edel Saunte om, at det er beskæftigelse — som det også fremgår af betænkningen — der er den primære målsætning, beskæftigelse eventuelt fremmet gennem uddannelse og revalidering. Vi må tilstræbe en placering af de pågældende kvinder i erhvervslivet.

Det fremgår dernæst, at det er en rådgivning, der er det primære middel, en alsidig rådgivning i det konkrete tilfælde. Det ærede medlem fru Erna Sørensen var her noget skeptisk og advarede imod at udbygge rådgivningen til institutioner. Det ærede medlem havde i det hele taget det indtryk, at de enker, som det her drejer sig om, er — ja, det ærede medlem brugte udtrykket vakse. Det tyder på, at det ærede medlem qua sagfører har et særdeles fint klientel. Min erfaring går ud på, at adskillige af de kvinder, der rammes af en sådan